

POSTANOWIENIE

Dnia 18 grudnia 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Michał Laskowski

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu bez udziału stron
w dniu 18 grudnia 2024 r.,
w sprawie **A.T.**,
oskarżonej o popełnienie przestępstwa z art. 190 § 1 k.k. w zw. z art. 12 § 1 k.k.
inicjatywy przekazania sprawy innemu sądowi równorzędnemu,
wyrażonej w postanowieniu Sądu Rejonowego w Olkuszu,
z dnia 27 listopada 2024 r., sygn. akt II K 633/24,
na podstawie art. 37 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

**przekazać sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu
w Chrzanowie.**

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Olkuszu wystąpił do Sądu Najwyższego w trybie art. 37 k.p.k., z inicjatywą przekazania sprawy A.T., oskarżonej o przestępstwa z art. 190 § 1 k.k. w zw. z art. 12 § 1 k.k., do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu, z uwagi na to, że jednym z pokrzywdzonych w sprawie jest sędzia orzekający w Sądzie występującym. Zdaniem Sądu wnioskującego, rozpoznawanie sprawy w tym układzie procesowym przez Sąd miejscowo właściwy byłoby niewskazane, gdyż wywołałoby wątpliwości co do rzetelności i bezstronności orzekania w tym procesie zarówno u stron, jak i osób postronnych.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Inicjatywę Sądu Rejonowego w Olkuszu należało uznać za zasadną.

Nie ulega wątpliwości, że skorzystanie z właściwości delegacyjnej sądu, na podstawie art. 37 k.p.k., może nastąpić tylko wyjątkowo, gdy przemawiają za tym szczególne względy związane z „dobrem wymiaru sprawiedliwości”. W doktrynie i w orzecznictwie panuje ugruntowany pogląd, że przepis ten określa wyjątek od zasady orzekania przez sąd miejscowo właściwy między innymi w sytuacji występowania okoliczności, które mogą stwarzać przekonanie społeczne (także niezasadne) o braku warunków do rozpoznania sprawy w sposób obiektywny (zob. post. SN z 13 lipca 1995r., III KO 34/95). Fakt, że pokrzywdzony jest zatrudniony w Sądzie właściwym terytorialnie do rozpoznania sprawy i orzeka w Wydziale III Rodzinnym i Nieletnich tegoż sądu, mógłby, w przekonaniu Sądu Najwyższego, wzbudzić przeświadczenie o braku obiektywizmu w rozpoznaniu sprawy A.T., zarówno u stron procesu, jak i opinii publicznej. Jednocześnie wskazać należy, że zewnętrzny wizerunek funkcjonowania sądów wymaga, aby unikać wszelkich sytuacji mogących wywoływać zagrożenie formułowania opinii, że nie tylko względy merytoryczne decydują o sposobie rozstrzygania sprawy (zob. post. SN z dnia 24 maja 2013 r., II KO 23/13).

Biorąc pod uwagę powyższe argumenty Sądu Rejonowego w Olkuszu, uznać należało, że sprostano obowiązkowi wykazania okoliczności przemawiających za tym, iż w niniejszej sprawie dobro sprawiedliwości wymaga przełamania konstytucyjnej zasady rozpoznania sprawy przez sąd właściwy miejscowo (art. 45 ust. 1 Konstytucji RP).

Z powyższych względów Sąd Najwyższy orzekł jak na wstępie, przenosząc rozpoznanie sprawy do Sądu Rejonowego w Chrzanowie.

[WB]

[a.ł.]

